

Láng Etelka 1929-2014

Láng Etelka valóban lángolt!

Lelkesedett a muzsikáért, a feladatokért, melyeket a zeneiskoláért végzett. Mit végzett? Inkább küzdött, harcolt. Például azért, hogy állami iskolák legyenek a zeneiskolák és ne tanfolyam. Mindent átélt, mások élményeit is, a sajátjának pedig örült. Vagy szenvedett tőle.

Igényes volt, szorgalmas, ugyanakkor szárnyalt. Eta nagyformátumú egyéniség volt, pozitív értelemben: egyenes természetű, nem bírta az alattomoságot.

Szülei 1920 körül jöttek át Erdélyből. Ő 1929. május 19-én született Szegeden. Jó iskolákban volt jó tanuló. Zongora tanulmányai Budapestre szólították. A Zeneakadémián végzett zongora, zeneszerzés és karvezetés szakon. Zeneszerzést Viski Jánosnál, zongorát Ungár Imrénél. Elsősorban zongorista volt. Művésztanárával jó kapcsolatot ápoltak, erről fia, Ungár István tanár úr tudna mesélni. Kollégium, albérlet, népdalgyűjtés, különmunkák a Magyar Rádiónál. Férjhez menés, csalódások. Állandó hazautazás szüleihez Szegedre, akinek ő volt egyetlen gyermekük. Rajongva szerette és tisztelte őket. Amikor édesapja meghalt, édesanyját felhozta magához Budapestre.

A IX. kerületi Állami Zeneiskola híres volt kiváló tanári karáról: operisták, zenekari művészek, zeneszerzők, szólisták, orgonaművész stb. tanítottak. Egyszerre 4 magánének tanár is tanított, nevelt. Eta nagyon szerette és ismerte a vokális műveket. Énekversenyeken rendeztünk pl. Bach, Händel, Kodály, Bartók évfordulókon. Én, mint énekszakos növendék ismertem meg Etát 16 éves koromban, majd további tanulmányaim után visszajöttem tanítani a IX. kerületbe. Így már kollégája lettem Láng Etelkának és énektanárnőnek Farkas Ilonka operaezenekesnőnek.

Széles irodalmi és képzőművészeti műveltséggel is rendelkezett. Szerette az életet – elsősorban a barátok és a zene szeretete éltette, de a természet is elbűvölte. Ha tehette, utazott. Komolyan vett mindent, ugyanakkor jókat tudott nevetni is. Szellemes volt.

55 éves korában elment nyugdíjba, ezután az Országos Filharmónia igazgatóságán dolgozott. Szorgalmazta az Állami Énekkar (ma Nemzeti Énekkar) megalakulását Pásztai Miklós karnagy zeneszerző vezetésével. Közben persze kisebb óraszámokban jött zongorát tanítani a IX. kerületbe. Még később 1-2 növendéke maradt, akiket „szerelemből” tanított otthon.

Biztosan emlékszem, hogy két kollégánkat ő búcsúztatott el a temetésen: Hoppe Zsuzsit és Takács Sárrikát.

Sajnos többször elesett, s ezután jöttek a problémák, bajok...
Betöltötte a 85. évét. Nyugodjék békében! Isten Veled Etó!

Hantos Andrea, nyugalmazott magánének tanárnő

CODA

Jó pár éve sétáltunk, kirakatot néztünk.

– De szép az a porcelán készlet! – mondtam én.

Másnap(!) eljött, fel a sok lépcsőn és letette. Azóta ahányszor teázunk, kávézunk, mindig Ő jut az eszünkbe...